

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/65/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717205731
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8717205731.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Andreja Radomského v právnej veci žalobcov: 1. P. M., O.. X.X.XXXX, E. XXX, 2. P. T., O.. XX.X.XXXX, F. XXX/XX, T., 3. L. T., O.. XX.X.XXXX, F. XXX/XX, T., žalobcovia 1/ až 3/ zastúpení právnym zástupcom: Advokátska kancelária Hudzík & Partners, s.r.o., Mnoheľova 15, Poprad, IČO: 47251654, proti žalovanému: K. B., O.. X.XX.XXXX, V. Š., V. F., Š. XX, zast. L.. C.. E. X.D., F. M. P., G. X, B., C.: XXXXXXXX, o určenie vlastníckeho práva s prísl., o odvolaní žalobkyne v 3. rade proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 13C/12/2017 - 196 zo dňa 09.09.2020 v spojení s opravným uznesením č. k. 13C/12/2017-209 zo dňa 30.10.2020 jednohlasne takto

rozhodol:

V r a c i a vec súdu prvej inštancie ako predčasne predloženú.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd prvej inštancie“), napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Určuje, že žalobkyňa v 3. rade je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností - rodinného domu č. súp. XXX, postaveného na pozemku parc. č. XXX, pozemku parc. č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² a pozemku parc. č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², zapísaných na LV č. XXX, nachádzajúcich sa v k. ú. T. v podiele 1/2-ica v pomere k celku.

II. Určuje, že spoluvlastnícky podiel 1/2-ica v pomere k celku k nehnuteľnostiam - rodinnému domu č. súp. XXX, postavenému na pozemku parc. č. XXX, pozemku parc. č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² a pozemku parc. č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², zapísaným na LV č. XXX, nachádzajúcim sa v k. ú. T., patrí do dedičstva po neb. P. T., nar. X.X.XXXX, zomr. XX.X.XXXX.

III. Žalobkyňa v 3. rade sa z a v ä z u j e zaplatiť žalovanému sumu 2.839,-- eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet správkyne konkurznej podstaty.

IV. V prevyšujúcej časti vzájomnú žalobu žalovaného z a m i e t a .

V. Žalobcom v 1. až 3 rade náhradu trov konania n e p r i z n á v a .“

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že kúpna zmluva uzavretá medzi stranami sporu dňa 05.03.2014 je absolútne neplatným právnym úkonom, nakoľko ani jedna zo strán nechcela vyvolať právne následky, ktoré zákon s týmto úkonom spája, t.j. žalovaný nemal záujem na nadobudnutí vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a zaplatení kúpnej ceny a žalobcovia nemali skutočný záujem previesť vlastnícke právo na žalovaného.

Keďže súd dospel k záveru o absolútnej neplatnosti právneho úkonu, na základe ktorého nemohlo dôjsť k zmene vlastníctva k nehnuteľnosti v prospech žalovaného, súd žalobe vyhovel.

3. Žalovaný v priebehu konania podal vzájomnú žalobu, ktorou žiadal, aby súd určil, že kúpna zmluva a nájomná zmluva sú neplatné. Žiadal, aby mu bola uložená povinnosť previesť vlastnícke právo späť na žalobcov a požadoval vrátenie sumy 80.000 eur a sumy 25.000 eur, vrátane dohodnutého úroku vo výške 6 % RPMN. Vzájomná žaloba je sčasti určovacou žalobou a sčasti žalobou na splnenie povinnosti. Žalovaný sa domáha určenia právnej skutočnosti, avšak v zmysle § 137d CSP sa takého určenia možno domáhať iba ak to vyplýva z osobitného predpisu, čo v tomto prípade splnené nebolo. Navyše otázka platnosti kúpnej zmluvy bola posudzovaná ako prejudiciálna otázka vo vzťahu k predmetu konania, ktorý žalobou uplatnili žalobcovia. Preto súd žalobu v tejto časti nepovažoval za dôvodnú. Rovnako súd nepovažoval žalobu za dôvodnú ani v časti, ktorou žalovaný žiadal uloženie mu povinnosti previesť späť vlastnícke právo na žalobcov, nakoľko v prípade právoplatného rozsudku dôjde k vykonaniu zmien v katastri nehnuteľností a ďalší úkon žalovaného nie je potrebný. Žalovaný požadoval aj zaplatenie sumy 80.000 eur z titulu vrátenia kúpnej ceny a sumy 25.000 eur s úrokom vo výške 6 % titulom vrátenia pôžičky. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný poskytol žalobkyňi pôžičku vo výške 25.000 eur. Žalovaná splácala pôžičku splátkami vo výške 167 eur s tým, že prvá platba bola vykonaná dňa 15.12.2015 a k zrušeniu trvalého platobného príkazu došlo dňa 08.04.2019. Z predloženého dokladu vyplýva, že žalobkyňa dosiaľ zaplatila sumu 6.680 eur. Pri uplatnenom nároku žalovaného na vrátenie pôžičky bolo potrebné vziať do úvahy sumu, ktorú žalobkyňa zaplatila, pričom pohľadávka žalovaného nie je doteraz splatná v celom rozsahu, preto žalovanému súd priznal nárok na vrátenie splátok, ktoré mali byť uhradené za obdobie od 04/2019 do 08/2020, t.j. sumy 2.839 eur. K žalovaným uplatnenému nároku na zaplatenie úroku z pôžičky vo výške 6 % súd uviedol, že zmluvné strany sa dohodli na RPMN vo výške 6 %, avšak toto dojednanie nemožno považovať za určité a zrozumiteľné a nie je možné vyvodiť, či bol dohodnutý iba úrok vo výške 6 % z celej sumy. Navyiac nie je zjavné, na akú dobu bola pôžička poskytnutá a z akej sumy by sa počítal ročný úrok vzhľadom na postupné splácanie pôžičky. Z uvedených dôvodov súd považovala toto dojednanie za neplatné s poukazom na ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd preto zaviazal žalovanú k zaplateniu sumy 2.839 eur ako splatnej časti pôžičky a v prevyšujúcej časti vzájomnú žalobu zamietol.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 257 CSP a žalobcom náhradu trov konania nepriznal, pričom uviedol, že v prejednávanej veci sa na neplatnosti podieľali obe strany sporu, keďže žalobcovia, ako aj žalovaní nemali skutočnú vôľu previesť vlastnícke právo, teda obe strany zapríčinili toto súdne konanie. Súd tiež zohľadnil osobné a majetkové pomery žalovaného, ktorý bol oddĺžený konkurzom, a tieto považoval za dôvody hodné osobitného zreteľa.

5. Proti výroku III. tohto rozsudku žalobkyňa v 3. rade podala včas odvolanie, ktoré odôvodnila tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že predmetný nárok žalovaného nemal byť prejednaný, nakoľko návrh podal síce pred vyhlásením rozsudku, avšak predmetný nárok bol prejednaný počas konkurzného konania, v ktorom úpadcu zastupoval správca. Poukázala na ust. § 167q ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z., podľa ktorého, ak sú súčasťou konkurznej podstaty pohľadávky dlžníka, správca sa ich pokúsi vymôcť, žaloby o ich zaplatenie na súde alebo na inom príslušnom orgáne však nepodáva. Preto návrh úpadcu nemal byť po vyhlásení konkurzu prejednaný, ale v zmysle ust. § 167q ods. 2 tretia veta cit. zákona mal súd prerušiť konanie o návrhu úpadcu do času, kým pohľadávka prestane podliehať konkurzu. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý výrok III. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016 (ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), predtým ako sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého uznesenia, zistil, že vec bola odvolaciemu súdu predložená predčasne.

7. Podľa § 223 ods. 1 CSP, rozsudok súd doručuje stranám do vlastných rúk.

8. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie nepostupoval dôsledne v zmysle ust. § 223 ods. 1 CSP, keď nedoručil žalovanému rozsudok č.k. 13C/12/2017-196 zo dňa 09.09.2020.

9. Doručenie napadnutého rozhodnutia žalovanému bolo v zmysle § 223 ods. 1 CSP povinnosťou súdu prvej inštancie. Preto odvolací súd vrátil vec súdu prvej inštancie ako predčasne predloženú.

10. Úlohou súdu prvej inštancie bude preto doručiť žalovanému napadnutý rozsudok a odvolanie žalobkyne v 3. rade. Po uplynutí lehoty na podanie odvolania, je povinný súd prvej inštancie vec predložiť bezodkladne odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).